

sig endnu. Det forekommer mig, at han har udtalt: Hele vort Militærvæsen hviler paa en Løgn, den Løgn nemlig, at vi kunne forsvare os.

Finansministeren (Vilh. Lassen): At optage en Debat om Militærvæsenet med det ærede Medlem i dette Øjeblik antager jeg, Tiden ikke er til. Det vil jeg ogsaa nok faa Lejlighed til en anden Gang, og det skal da være mig en Fornøjelse.

I 1903, da Løven om Husmandslodder var for, stemte jeg for det Forslag, der den Gang gik her gennem Tinget, sammen med det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen). Jeg udtalte den Gang, at jeg endnu fastholdt den Anskuelse, at man i 1893 kunde være kommen den af mig anbefalede Vej for at skaffe mere Jord til Husmændene. Jeg har ikke min Udtalelse parat i dette Øjeblik, men jeg er vis paa, at jeg i den Tale, som jeg holdt — jeg husker det godt, at jeg havde talt med det ærede Medlem, inden jeg holdt den, og det ærede Medlem vilde gerne have haft mig til at gaa videre — konkluderede i, at jeg anbefalede det Forslag, der da forelaa fra den højtærede Landbrugsminister, til uforandret Vedtagelse.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Angaaende Spørgsmaalet om vort Militærvæsen tør jeg altsaa gaa ud fra, at den højtærede Finansminister ikke tør benægte at have brugt den af mig nævnte Udtalelse.

Jeg fastholder, at den ærede Finansminister ikke benægter, at han endnu i 1903 udtalte med Hensyn til Spørgsmaalet om offentligt Fæste: „Jeg har ikke forandret min Anskuelse i saa Henseende endnu.“

Parkov: Det er paalagt mig — og dette Paalæg er mig en kær Pligt — at bringe den højtærede Trafikminister og Finansudvalget en Tak, fordi der paa indeværende Aars Finanslov er optaget to Bevillinger, den ene til en Bro ude ved Hundested og den anden til en Bedding og et Slæbested ved Lynæs. Den førstnævnte Foranstaltning er udført, Broen er tagen i Brug og vil afhjælpe et meget føleligt Savn, et Savn, som har været saa meget større paa Grund af den meget betydelige Udvikling, som dette Fiskerleje og i det hele Fiskerlejerne ved Isefjorden og Kattegat i Nærheden deraf i de senere

Aar have gennemgaaet. Den anden Foranstaltning er ikke kommen til Udførelse, men deri er den stedlige Befolkning uden Skyld. Man haaber derfor at kunne paa-regne, at Pengene maa være til Raadighed for Befolkningen i det kommende Foraar.

Medens jeg omtaler disse Forhold, vil jeg fremføre et Ønske, som ogsaa deles af Vælgerne paa den anden Side Fjorden, nemlig ved Rørvig. Ønsket gaar ud paa en beskedent Forbedring af Lodsernes Kaar. Nu er Forholdet det, at Lodserne lønnes med Lodspenge efter en bestemt Skala, og de kunne paa denne Vis opnaa en Aarsindtægt af mellem 400 og 450 Kr. Dertil kommer saa et aarligt Statstilskud paa 300 Kr., og have de tjent i 20 Aar eller deromkring, kunne de yderligere opnaa et Statstilskud af 216 Kr. Naar man nu vil erindre, at Lodserne til enhver Tid skulle være rede til at gaa ud og derfor ikke kunne paatage sig nogen som helst anden Virksomhed, maa det vist erkendes, at disse Lønforhold ikke paa nogen Maade ere tidssvarende. Det vil sikkert anses for et meget billigt og beskedent Krav, at Statstilskuddet fordobles, hvorved disse Mænd ville opnaa en Aarsindtægt af 1,000 Kr. og efter 20 Aars Tjeneste af omtrent 1,200 Kr. Det er derfor mit Haab, at den høje Regering og Finansudvalget ville tage Spørgsmaalet op til velvillig Overvejelse, thi saa vil der sikkert deraf resultere, at Anmodningen bliver efterkommet. Det er ikke muligt at forhøje Lodspengene, da Skibene allerede i Forvejen have meget betydelige Udgifter, og endelig maa det tages i Betragtning, at den Del af Rejsen, som de Lodser, jeg har omtalt, lede, er den farlige Del, nemlig fra Kattegat ind til Rørvig, medens Lodserne fra Rørvig, som have Farten paa Isefjorden, i og for sig have den mere bekvemme og mindre farlige Sejlads.

Under Finanslovens 1ste Behandling i Fjor anbefalede jeg en Forhøjelse af en Understøttelse til forhenværende Laboratoriarbejder Johnsen. Idet jeg nu for ikke unødvendigt at trætte det høje Ting skal tillade mig at henvise til de Aktstykker, som allerede foreligge om denne Sag, skal jeg først takke, fordi hans Understøttelse er forhøjet til 300 Kr., men jeg maa samtidig gøre opmærksom paa, at det maa tages i Betragtning, at han lige saavel som alle andre dertil berettigede opnaaede et Tillæg paa 25 pCt. til den Understøttelse, han tidligere havde, og derfor blev Tilvæksten i Understøttelse kun 50 Kr. aarlig, nemlig fra 250 Kr. til 300 Kr. Nu